

Δρ. Αθανάσιος Γραμμένος

«Το πολιτικό όραμα της ΔΗΜΕ»

— Γυρεύω τον παλιό μου κήπο·
τα δέντρα μου έρχονται ως τη μέση
κι οι λόφοι μοιάζουν με πεζούλια
κι όμως σαν ήμουνα παιδί
έπαιζα πάνω στο χορτάρι
κάτω από τους μεγάλους ίσκιους
κι έτρεχα πάνω σε πλαγιές
ώρα πολλή λαχανιασμένος.

(Σεφέρης, Ο γυρισμός του ξενιτεμένου)

Αυτή η χώρα είναι «ιδιαίτερη» γιατί είναι η δική μας χώρα.

Έχει τη δική της ταυτότητα,
μακρά ιστορία και παράδοση,
όμορφο φυσικό περιβάλλον,
πολλές παραγωγικές δυνατότητες και
αρκετά ικανό εργατικό κι επιστημονικό δυναμικό.

Αν και μικρή σε μέγεθος, η συνεισφορά της στην παγκόσμια κοινότητα, είτε σε συλλογικό είτε σε ατομικό επίπεδο είναι εξέχουσα.

Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια όλη αυτή η περιουσία μας παραμένει κατά τεκμήριο σχολάζουσα.

[Ο Ηρώδης Αττικός] κατά πού θέλει και κατά πού κάμνει
οι Έλληνες (οι Έλληνες!) να τον ακολουθούν,
μήτε να κρίνουν ή να συζητούν,
μήτε να εκλέγουν πια, ν' ακολουθούνε μόνο.

(Καβάφης, Ηρώδης Αττικός)

Πολλοί Έλληνες έχουν εγκαταλείψει την αγάπη για τον μόχθο και τη δημιουργία. Δυστυχώς είναι αυτή η ομάδα ανθρώπων που ανήλθαν σε θέσεις κλειδιά επιβάλλοντας στην κοινωνία μας τη μάλιστα της μετριοκρατίας. Είναι αυτοί οι άνθρωποι στους οποίους η αριστεία φαίνεται «ρετσινιά» και η άμιλλα «αναληγσία».

Είναι αυτή η καθιστική νοοτροπία της ιδεολογικής εμμονής που μας μετάλλαξε σε απλούς μεταπράτες ιδεών και καταναλωτές αγαθών που αποτελούν την αιχμή της εξέλιξης άλλων λαών, τους οποίους όμως εμείς παρακολουθούμε «δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα» από το παρασκήνιο της ιστορίας.

Πολλοί λένε ότι είμαστε μια μικρή χώρα και δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε.

Απαντούμε: πρώτον, αν δεν ακολουθήσουμε και αν δεν καινοτομήσουμε θα εξαφανιστούμε.

Δεύτερον, αυτοί δεν μπορούν να ακολουθήσουν, όχι εμείς. Εμείς και θέλουμε και

μπορούμε.

Επιτέλους, σήμερα, Πρωταπριλιά 2017 τα ψέματα τελειώνουν!

Δεν φταίει ούτε η παγκοσμιοποίηση ούτε οι ξένοι! Όπως συνήθιζε να λέει ο Καστοριάδης, κάθε λαός είναι υπεύθυνος για την ιστορία του, επομένως φταίμε εμείς και μόνο εμείς επειδή συμβιβάσαμε τις αξίες μας, υποχωρήσαμε και βολευτήκαμε.

Έτσι φτάσαμε στην πιο έντονη κοινωνική και οικονομική κρίση που έζησε ποτέ το ελληνικό κράτος. Τώρα η κοινωνία είναι απογοητευμένη και διχασμένη.

Τώρα ζούμε τον νέο εθνικό διχασμό και με μία ιστορική έννοια τη μετάλλαξη του Εμφυλίου με μνημονιακούς όρους. Αυτό δεν πρέπει να συνεχιστεί. Γι' αυτό είμαστε εδώ, γι' αυτό είμαστε εμείς!

Ν' αγαπάς την ευθύνη.

Να λες: Εγώ, εγώ μονάχος μου έχω χρέος να σώσω τη γη.

Αν δε σωθεί, εγώ φταίω.

(Καζαντζάκης, Ασκητική)

Θέλουμε η Ελλάδα να μπει ξανά σε ιστορική τροχιά,

να εξάγει ιδέες,

προϊόντα και

πολιτισμό,

όχι απαραίτητα με αυτή τη σειρά αλλά σε κάθε περίπτωση με ισοτιμία προς τα άλλα φωτισμένα έθνη. Να είναι χρήσιμος εταίρος, όχι παρίας κι επαίτης.

Θέλουμε η Ελλάδα να αποκαταστήσει το κύρος της, εξαλείφοντας τους αρνητικούς συνειρμούς που φέρνει η κρίση στο όνομά της και να γίνει σεβαστός παράγων στην Ευρώπη και τον κόσμο - να κάνει ξανά «πρωταθλητισμό» σε όλα τα επίπεδα. Δεν θέλουμε να είμαστε ο παραστρατημένος συγγενής που ζητιανεύει τον οίκτο της οικογένειας.

Θέλουμε το όνομα του Έλληνα να είναι τίτλος τιμής κι αναλαμβάνουμε την ευθύνη να κάνουμε τον στόχο αυτόν συνείδηση κάθε πολίτη.

Μητέρα μας πολύπαθη, ω αθάνατη,
δεν είναι μόνο σου στολίδι οι Παρθενώνες·

(Παλαμάς, Ύμνος των αιώνων)

Ο πλούτος μιας χώρας είναι οι άνθρωποί της – εμείς! Αυτό που σας λέμε σήμερα είναι ότι πιστεύουμε σε μας, ότι είμαστε ικανοί να σηκωθούμε λίγο ακόμα, λίγο ψηλότερα, ότι μας αξίζει ένα καλύτερο μέλλον, η πρόοδος και ότι ο πραγματικός εχθρός είναι ο κακός εαυτός μας!

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος ενός πολιτικού κόμματος -ενός νέου κόμματος- πρέπει να είναι η σύνταξη του εθνικού αφηγήματος που θα διαπεράσει κάθετα τα κοινωνικά στρώματα, θα αφυπνίσει τον λαό και θα τον κινητοποιήσει να διοχετεύσει σωστά τα κοινωνικά φορτία δημιουργικότητας και καινοτομίας έτσι

ώστε η παραγωγική μηχανή να ξεκινήσει με εντατικούς ρυθμούς.

Γίνεται; θα ρωτήσετε. Γίνεται, απαντάμε!

Σήμερα, από την Αθήνα, απευθύνουμε ένα γενικό προσκλητήριο σε κάθε ζωντανό κύτταρο εντός κι εκτός της χώρας – σε κάθε Ελληνίδα και Έλληνα αλλά και σε κάθε ξένο που θέλει να ζήσει μαζί μας και να υπηρετήσει τα ιδανικά μας, να συστρατευτεί με την επανάσταση του ορθολογισμού, να επικαιροποιήσει το κοινωνικό συμβόλαιο και να συστήσει επιτέλους μία πολιτική κοινωνία, η οποία να απαντά στις ανάγκες του μείζονος τόπου και χρόνου.

Θέλουμε να επενδύσουμε στα ουμανιστικά ιδεώδη, με αφετηρία την αρχαία Ελλάδα, να δημιουργήσουμε θεσμούς που θα κάνουν την κοινωνία πιο δίκαιη και λειτουργική κι ακόμα να προστατεύσουμε τη γλώσσα και την ταυτότητά μας. Θέλουμε διεθνώς αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα, θέλουμε τα ελληνικά προϊόντα να γεμίζουν τις ξένες αγορές, θέλουμε τις ελληνικές επιχειρήσεις να επεκτείνονται στο εξωτερικό, θέλουμε τα ελληνικά πλοία να κυριεύουν τις θάλασσες.

Θέλουμε όμως και μια πιο δίκαιη και αποτελεσματική Ευρώπη, η οποία φαίνεται ότι αναζητά νέα πορεία κάτω από την πίεση των αναδύμενων εθνικών συμφερόντων. Οφείλουμε να συζητήσουμε ανοικτά ποια Ευρώπη θέλουμε και τον λόγο αυτό να τον μεταφέρουμε στις Βρυξέλλες και το Στρασβούργο.

Ο λαός μας πρέπει να το εμπεδώσει: είμαστε ισότιμοι εταίροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση κι έχουμε δικαιώματα και υποχρεώσεις. Η Ευρώπη ήταν και παραμένει η

μεγάλη ευκαιρία της Ελλάδας να διαδραματίσει διεθνή ρόλο δυσανάλογα μεγάλο ως προς το μέγεθός της και αυτή ευκαιρία δεν πρέπει να χαθεί.

Σε όσους δε λένε ότι δεν έχουμε θέση σ' αυτήν, φωνές της αντίδρασης και της προκατάληψης, απαντούμε ότι πλανώνται: είμαστε Ευρωπαίοι, ως Έλληνες!

Όσοι λαμβάνουμε μέρος σε αυτή την πρωτοβουλία κοιτάμε στις επόμενες γενιές, όχι στις επόμενες εκλογές και με απογοήτευση διαπιστώνουμε ότι ο ανθρωπολογικός τύπος που εκπροσωπεί αυτή τη στιγμή την κοινωνία στο Κοινοβούλιο δεν διαθέτει τα πολιτικά αισθητήρια που απαιτούν οι περιστάσεις. Λείπει η ικανότητα, η εμπειρία εργασίας -οποιασδήποτε εργασίας-, το όραμα της ανεξαρτησίας και της αυτοδιάθεσης και, ακόμα χειρότερα, είναι ομολογούμενος ο συμβιβασμός με την υποτέλεια.

Να το πούμε απλά: οι δυνάμεις του πολιτικού κατεστημένου, βλέπουν στη μνημονιακή επιτροπεία τη διαίωνιση της εξουσίας τους. Δεν θέλουν την αλλαγή – δεν θέλουν την πρόοδο! Αυτοί θα υπογράψουν ό,τι τους υπαγορεύεται και οι «θεσμοί» θα τους επιτρέπουν να διαφεντεύουν το προτεκτοράτο.

Εμείς, από την άλλη, άνθρωποι της κοινωνίας λέμε ότι ήρθε η ώρα για πυρηνικές αλλαγές: να εμπιστευτούμε τους θεσμούς και τους ανθρώπους.

Να χτίσουμε μια σύγχρονη, ελληνική, ευρωπαϊκή πολιτική κοινωνία.

Να οικοδομήσουμε στην έννοια του κοινού συμφέροντος και της κοινής προοπτικής.

Να δούμε το μέλλον ως κοινό και αλληλένδετο, βάζοντας τέλος στην ιδιωτεία.

Να οραματιστούμε και να πραγματώσουμε μια ζώσα, ανοικτή κοινωνία με ελευθερίες και πρόνοιες, που συμφιλιώνει πολιτικά και πνευματικά ρεύματα, μία ενεργή Δημοκρατία που αντέχει όλες τις φωνές κι ένα ζωνφό οργανισμό που αναδεικνύει τα πολιτιστικά του εχέγγυα και τα κοινωνεί παγκοσμίως, χωρίς έπαρση ούτε μειονεξία. Να θέσουμε το δάχτυλο επί τον τύπον των ήλων.

Κοιτάμε στον καθρέφτη το είδωλο μας χωρίς φόβο και πάθος και τολμούμε, μια εκκλησία του Δήμου και της ευθύνης, να ομολογήσουμε την κοινή μας πορεία - πώς θέλουμε να μοιάζουμε την επαύριον. Σχεδιάζουμε την άλλη Ελλάδα!

Κοντοστεκόμαστε. Κοιτάζουμε για λίγο πίσω κι ανοίγουμε πανιά. Σε τούτο το «πειρατικό» δεν χάνουμε καιρό, φεύγουμε πρόσω ολοταχώς!

Κι έχουμε στο κατάρτι μας βιγλάτορα
παντοτινό τον Ήλιο τον Ηλιάτορα!

(Ελύτης, Το τρελοβάπορο)